

Αρα $\mu(B_n) \rightarrow 0$ άρα υπάρχει $n_1 \in \mathbb{N}$ τ.ω. $\varphi(\mu(B_n)) < \frac{\varepsilon}{2} \forall n \geq n_1$
 Επειδή $H_\mu(\xi) = - \sum_{i=1}^{\infty} \mu(A_i) \ln \mu(A_i) < \infty \exists n_2 \in \mathbb{N}$ τ.ω.

$-\sum_{i=n+1}^{\infty} \mu(A_i) \ln \mu(A_i) < \frac{\varepsilon}{2} \forall n \geq n_2$. Τότε για $n \geq \max\{n_1, n_2\}$

έχουμε ότι η η ικανοποιεί $|H_\mu(\xi) - H_\mu(\eta)| < \varepsilon$

Θεώρημα Kolmogorov-Sinai

μάθημα 27^ο
21/4/19

(X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ. $\xi \in \mathcal{A}$ αριθμητική

$H_\mu(\xi)$ πληροφορία από ξ , $h_\mu(T, \xi)$ μέση πληροφορία που
 είναι η ξ καθώς εξελίσσεται. Ερώτηση σκοπιμότητας:

$$\sup_{\xi} h_\mu(T, \xi) = h_\mu(T)$$

Ορισμός Αν \mathcal{B}, \mathcal{C} σ -αλγεβρές σε ένα χώρο πιθανότητας

(X, \mathcal{A}, μ) , $\mathcal{B}, \mathcal{C} \subseteq \mathcal{A}$ τότε $\mathcal{B} = \mathcal{C} \pmod{\mu}$ αν:

$\forall B \in \mathcal{B} \exists C \in \mathcal{C}$ τ.ω. $\mu(B \Delta C) = 0$, και

$\forall C \in \mathcal{C} \exists B \in \mathcal{B}$ τ.ω. $\mu(B \Delta C) = 0$

Ορισμός (X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ. Μια πεπερασμένη διαμέριση $\xi \in \mathcal{A}$
 του X λέγεται μινιμάλως γεννήτρια αν $\bigvee_{n=0}^{\infty} T^{-n} \xi = \mathcal{A} \pmod{\mu}$

όσα $\bigvee_{n=0}^{\infty} T^{-n} \xi$ είναι η μικρότερη σ -αλγεβρά που περιέχει όλα

τα $\bigvee_{k=0}^n T^{-k} \xi$.

Όταν το σύστημα είναι αντιστρέψιμο, μια πεπερασμένη

διαμέριση $\xi \in \mathcal{A}$ λέγεται αμφιμινιμάλως γεννήτρια αν

$$\bigvee_{n=0}^{\infty} T^{-n} \xi = \mathcal{A} \pmod{\mu}$$

Λήμμα Kolmogorov-Sinai

Εστω (X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ. A, \mathcal{G} είναι ένας γεννήτορας του συστήματος τότε $h\mu(T) = h\mu(T, \mathcal{G})$.

Ομοίως αν το σύστημα είναι αντιστρέψιμο και $\mathcal{G} \subseteq \mathcal{A}$ είναι ένας ανεξάρτητος γεννήτορας τότε $h\mu(T) = h\mu(T, \mathcal{G})$.

Λήμμα Εστω (X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ και $n \in \mathbb{N}$. Τότε $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0$

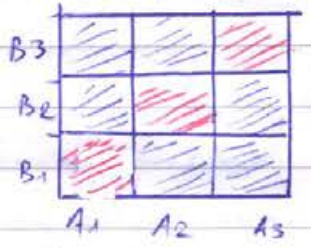
τ.ω. για οποιαδήποτε δύο ανεξαρτητές μετρήσιμες διαμερίσεις $\mathcal{J} = \{A_1, \dots, A_n\}$ και $\mathcal{H} = \{B_1, \dots, B_n\}$ τ.ω. $\sum_{i=1}^n \mu(A_i \Delta B_i) < \delta$

τότε $H\mu(\mathcal{J}|H) + H\mu(H|\mathcal{J}) < \varepsilon$

απόδειξη $n \in \mathbb{N}$, ετο έχω δοθεί. Επιλέγουμε $\delta \in (0, \varepsilon/2)$ τ.ω.

$n(n-1)\delta \ln \delta + (1-\delta) \ln(1-\delta) < \varepsilon/2$

Εστω $\mathcal{J} = \{A_1, \dots, A_n\}$ και $\mathcal{H} = \{B_1, \dots, B_n\}$ ανεξαρτητές μετρήσιμες διαμερίσεις του X τ.ω. $\sum_{i=1}^n \mu(A_i \Delta B_i) < \delta$

Ορίζουμε $\mathcal{J} = \{A_i \cap B_j \mid i \neq j\} \cup \{\bigcup_{i=1}^n (A_i \cap B_i)\}$

Έχουμε $\mathcal{J} \vee \mathcal{H} = \mathcal{J} \vee \mathcal{H}$ επομένως $H\mu(\mathcal{H}) + H\mu(\mathcal{J}|\mathcal{H}) = H\mu(\mathcal{J} \vee \mathcal{H}) = H\mu(\mathcal{J} \vee \mathcal{H}) \leq H\mu(\mathcal{J}) + H\mu(\mathcal{H}) \Rightarrow H\mu(\mathcal{J}|\mathcal{H}) \leq H\mu(\mathcal{J})$ ***

$H\mu(\mathcal{J}) = - \sum_{i=1}^n \sum_{j \in \{1, \dots, n\} \setminus \{i\}} \mu(A_i \cap B_j) \ln \mu(A_i \cap B_j) - \mu(\bigcup_{i=1}^n (A_i \cap B_i)) \ln \mu(\bigcup_{i=1}^n (A_i \cap B_i))$

Εστω $(i, j) \in \{1, \dots, n\} \times \{1, \dots, n\}$, $i \neq j$

$A_i \cap B_j \subseteq A_i \Delta B_i$ (ομοίως $A_i \cap B_j \subseteq A_j \Delta B_j$) άρα $\mu(A_i \cap B_j) < \delta$

άρα $\mu(A_i \cap B_j) \ln \mu(A_i \cap B_j) > \delta \ln \delta \quad \forall i \neq j$ (*)

$\sum_{i=1}^n \mu(A_i \cap B_i) = \sum_{i=1}^n [\mu(A_i \cup B_i) - \mu(A_i \Delta B_i)] \Rightarrow \sum_{i=1}^n \mu(A_i \cup B_i) - \delta$

$\Rightarrow \sum_{i=1}^n \mu(A_i) - \delta = 1 - \delta$ Άρα $\sum_{i=1}^n \mu(A_i \cap B_i) \ln \sum_{i=1}^n (\mu(A_i \cap B_i)) >$

$> (1-\delta) \ln(1-\delta)$ (**)

Άρα (*) (**), (***) $\Rightarrow H\mu(\mathcal{J}) \leq -\delta \ln \delta \cdot n(n-1) - (1-\delta) \ln(1-\delta) < \varepsilon/2$

άρα $H\mu(\mathcal{J}|\mathcal{H}) \leq H\mu(\mathcal{J}) < \varepsilon/2$ και ομοίως $H\mu(\mathcal{H}|\mathcal{J}) < \varepsilon/2$

Λήμμα Έστω (X, \mathcal{A}, μ) δδμ και \mathcal{F} μια αλγεβρα $\mathcal{F} \subseteq \mathcal{A}$ τ.ω.
 $\sigma(\mathcal{F}) = \mathcal{A} \pmod{\mu}$. Τότε $\forall \varepsilon > 0$ και $\forall \mathcal{G} \subseteq \mathcal{A}$ πεπερασμένη
 διαμέριση, υπάρχει πεπερασμένη διαμέριση $\eta \subseteq \mathcal{F}$ τ.ω.

$$\mu(\mathcal{G} \setminus \eta) < \varepsilon$$

απόδειξη Υπόθεση: Αν (Y, \mathcal{B}, ν) χώρος πιθανότητας και
 $\mathcal{E} \subseteq \mathcal{B}$ είναι αλγεβρα τ.ω. $\sigma(\mathcal{E}) = \mathcal{B}$ τότε $\forall \varepsilon > 0 \forall B \in \mathcal{B}$
 $\exists C \in \mathcal{E}$ τ.ω. $\mu(C \Delta B) < \varepsilon$

Έστω $\mathcal{G} = \{A_1, \dots, A_n\} \subseteq \mathcal{A}$ διαμέριση του X . Έστω $\varepsilon > 0$. Έστω δ
 το δ του προηγούμενου λήμματος για αυτήν τα ε, μ . Αρκεί να βρούμε
 διαμέριση $\eta = \{B_1, \dots, B_n\} \subseteq \mathcal{F}$ τ.ω. $\sum_{i=1}^n \mu(A_i \Delta B_i) < \delta$.

Έστω $\gamma > 0$ το οποίο θα επιλεγεί αργότερα.

$\forall i \in \{1, \dots, n\} \exists C_i \in \mathcal{F}$ τ.ω. $\mu(A_i \Delta C_i) < \gamma$. Κατασκευάζουμε
 διαμερίσεις του X από τα C_i . Θέτουμε $C = \bigcup_{i \neq j} C_i \cap C_j$

Ορίζουμε $B_i = C_i \setminus C, i \in \{1, \dots, n-1\}$. Τότε για $i \neq j$,
 $i, j \in \{1, \dots, n-1\} B_i \cap B_j = (C_i \setminus C) \cap (C_j \setminus C) = \emptyset$
 Επίσης θέτουμε $B_n = X \setminus (B_1 \cup \dots \cup B_{n-1})$. Τότε $\eta = \{B_1, \dots, B_n\}$
 διαμέριση. $C_1, \dots, C_n \in \mathcal{F}$ άρα $C \in \mathcal{F}$ άρα $B_1, \dots, B_{n-1} \in \mathcal{F}$
 και άρα $B_n \in \mathcal{F}$. Άρα $\eta \subseteq \mathcal{F}$.

Για $i \in \{1, \dots, n-1\} A_i \Delta B_i = A_i \Delta (C_i \setminus C) =$
 $= [A_i \cap (C^c \cup C)] \cup [A_i^c \cap (C_i \setminus C)] \subseteq (A_i \cap C_i^c) \cup (A_i^c \cap C_i)$
 $= (A_i \Delta C_i) \cup (A_i \cap C)$. Άρα $\mu(A_i \Delta B_i) < \gamma + \mu(A_i \cap C)$,
 $\forall i \in \{1, \dots, n-1\}$. Επίσης $A_n \Delta B_n \subseteq \bigcup_{i=1}^{n-1} (A_i \Delta B_i)$ γιατί τα

A_1, \dots, A_n και B_1, \dots, B_n είναι διαμερίσεις.

$$\text{Άρα } \sum_{i=1}^n \mu(A_i \Delta B_i) \leq 2 \sum_{i=1}^{n-1} \mu(A_i \Delta B_i) \leq 2\gamma(n-1) + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \mu(A_i \cap C)$$

$$\leq 2\gamma(n-1) + 2\mu(C) \leq 2\gamma(n-1) + 2n(n-1)\gamma = 2(n^2-1)\gamma$$

Άρα αρκεί να πάρουμε $n < \gamma < \frac{\delta}{2(n^2-1)}$

Πορίσμα Έστω (X, \mathcal{L}, μ, T) δ.μ. και $\zeta_1 \leq \zeta_2 \leq \dots$ αυξανόμενη ακολουθία πεπερασμένων και μετρήσιμων διαμερίσεων του X π.ω. $\mathcal{A} = \bigvee_{n=1}^{\infty} \zeta_n \pmod{\mu}$. Τότε για κάθε πεπερασμένη διαμέριση $\zeta \in \mathcal{A}$ του X έχουμε ότι $H_{\mu}(\zeta | \zeta_n) \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow \infty)$

απόδειξη Οι σ -αλγεβρες $\sigma(\zeta_n), n \in \mathbb{N}$

$$\zeta_n \leq \zeta_{n+1} \Rightarrow \zeta_n \subseteq \sigma(\zeta_{n+1}) \Rightarrow \sigma(\zeta_n) \subseteq \sigma(\zeta_{n+1}) \quad \forall n \in \mathbb{N}.$$

Επειτού ου $\eta = \bigcup_{n=1}^{\infty} \sigma(\zeta_n) = \mathcal{F}$ είναι σ -αλγεβρα και $\sigma(\mathcal{F}) = \sigma\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} \sigma(\zeta_n)\right)$

$$= \bigvee_{n=1}^{\infty} \zeta_n = \mathcal{A} \pmod{\mu}. \text{ Λοθέντως έστο } \exists \eta \in \mathcal{F} \text{ π.ω. } H_{\mu}(\zeta | \eta) < \epsilon$$

η πεπερασμένη $\eta \in \mathcal{F}$, η πεπερασμένη $\Rightarrow \exists m \in \mathbb{N}$ π.ω.

$$\eta \subseteq \sigma(\zeta_m) \text{ και ορα } \eta \subseteq \sigma(\zeta_n) \quad \forall n \geq m. \text{ Τότε } \eta \subseteq \sigma(\zeta_n) \Rightarrow$$

\Rightarrow κάθε στοιχείο του η γράφεται σαν πεπερασμένη ένωση στοιχείων

του ζ_n ορα $\eta \subseteq \zeta_n \quad \forall n \geq m$. Άρα $H_{\mu}(\zeta | \zeta_n) \leq H_{\mu}(\zeta | \eta) < \epsilon \quad \forall n \geq m$.

απόδειξη θεωρήματος Kolmogorov-Sinai

Έστω ζ ένα γεννήτορα του συστήματος. Άρχει ν.δ.σ. για κάθε πεπερασμένη $\eta \in \mathcal{A}$ διαμέριση του X ισχύει ότι $H_{\mu}(T, \eta) \leq H_{\mu}(T, \zeta)$

Έστω $\eta \in \mathcal{A}$ τυχαία πεπερασμένη διαμέριση του X .

$$H_{\mu}(T, \eta) \leq H_{\mu}\left(T, \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i} \zeta\right) + H_{\mu}\left(\eta \mid \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i} \zeta\right) =$$

$$= H_{\mu}(T, \zeta) + H_{\mu}\left(\eta \mid \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i} \zeta\right). \text{ Οίταμε } \zeta_n = \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i} \zeta, n \in \mathbb{N}$$

τότε $\zeta_1 \leq \zeta_2 \leq \dots$ και $\bigvee_{n=1}^{\infty} \zeta_n = \mathcal{A} \pmod{\mu}$ επειδή η ζ είναι γεννήτορα. Άπο το πορίσμα $H_{\mu}\left(\eta \mid \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i} \zeta\right) \rightarrow 0$.

Αν το σύστημα είναι αντιστρέψιμο και ζ αμφιπλευρό γεννήτορα

$$\text{έστω } \bigvee_{n \in \mathbb{Z}} T^{-n} \zeta = \mathcal{A} \pmod{\mu} \text{ ορίσω } \zeta_n = \bigvee_{i=-n+1}^{n-1} T^{-i} \zeta \text{ τότε}$$

$$\zeta_n \leq \zeta_{n+1} \quad \forall n \in \mathbb{N} \text{ και } \bigvee_{n \in \mathbb{N}} \zeta_n = \mathcal{A} \pmod{\mu}$$

Παρά για $\eta \in \mathcal{A}$ τυχαία πεπερασμένη διαμέριση

$$H_{\mu}(T, \eta) \leq H_{\mu}\left(T, \bigvee_{i=-n+1}^{n-1} T^{-i} \zeta\right) + H_{\mu}\left(\eta \mid \bigvee_{i=-n+1}^{n-1} T^{-i} \zeta\right) =$$

$$= h\mu(T, \xi) + \underbrace{o(1)}$$

και $o(1) \rightarrow 0$ καθώς $n \rightarrow \infty$

Πρόταση Αν (X, \mathcal{A}, μ, T) αντιστρέψιμο σ.δ.μ που έχει μονωμένο γεννήτορα τότε $h\mu(T) = 0$.

Απόδειξη Έστω ξ ο μονωμένος γεννήτορας. $h\mu(T) = h\mu(T, \xi) =$

$$\stackrel{(*)}{=} \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \log H\mu\left(\xi \mid \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}\xi\right) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \log H\mu\left(T\xi \mid \bigvee_{i=1}^n T^{-i}\xi\right) =$$

$$= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \log H\mu\left(T\xi \mid \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}\xi\right) = 0$$

(*) Λήμμα Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ και $g \in \mathcal{A}$ αριθμητική διαμεριστική του X με $H\mu(g) < +\infty$. Τότε $h\mu(T, g) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \log H\mu\left(g \mid \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}g\right)$

Απόδειξη

$H\mu\left(g \mid \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}g\right)$, $n \in \mathbb{N}$ είναι φθίνουσα ακολουθία άρα έχει όριο

$$h\mu(T, g) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \log H\mu\left(\bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}g\right) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \left[\log H\mu(g) + \sum_{j=1}^{n-1} \log H\mu\left(g \mid \bigvee_{i=0}^{j-1} T^{-i}g\right) \right]$$

$$= 0 + \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \log H\mu\left(g \mid \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}g\right)$$

Παράδειγμα Σ γενεαλογικό αλγόριθμο $X = S^{\mathbb{N}}$, $\mathcal{A} = \sigma$ (κελύδρα)

Θεωρούμε και $P = (P_s)_{s \in S}$ με $P_s \geq 0$ $\sum_{s \in S} P_s = 1$

και $\mu(\xi_X = (x_n)_{n \in \mathbb{N}} / \{x_1 = i_1, \dots, x_n = i_n\}) = P_{i_1} P_{i_2} \dots P_{i_n}$

και T shift. Θεωρούμε τη διαμεριστική $\xi = \{[S^j] / s \in S\}$

$[S^j] = \{x = (x_n)_{n \in \mathbb{N}} \in X / x_1 = s\}$, $s \in S$

$$\bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}\xi = [i_0] \wedge T^{-1}[i_1] \wedge \dots \wedge T^{-(n-1)}[i_{n-1}] =$$

$= \{x / (x_n)_{n \in \mathbb{N}} / \{x_1 = i_0, x_2 = i_1, \dots, x_n = i_{n-1}\}\}$ Εξ ορισμού

$A = \bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}\xi$ ερα ξ γεννήτορας Άρα $h\mu(T) = h\mu(T, \xi)$

$$\frac{1}{n} \log H\mu\left(\bigvee_{i=0}^{n-1} T^{-i}\xi\right) = -\frac{1}{n} \sum_{i_0, \dots, i_{n-1} \in S} \mu(\xi_{X_1 = i_0, \dots, X_n = i_{n-1}}) \log \mu(\xi_{X_1 = i_0, \dots, X_n = i_{n-1}})$$

$$\begin{aligned}
&= -\frac{1}{n} \sum_{i \in S} \dots \sum_{i \in S} p_{i_1} p_{i_2} \dots p_{i_n} \ln(p_{i_1} \dots p_{i_n}) = -\frac{1}{n} \sum_{i \in S} \dots \sum_{i \in S} p_{i_1} \dots p_{i_n} (\ln p_{i_1} + \dots + \ln p_{i_n}) \\
&= -\frac{1}{n} \sum_{i \in S} \sum_{i_2 \in S} \dots \sum_{i_n \in S} p_{i_1} \dots p_{i_n} \ln p_{i_1} - \frac{1}{n} \sum_{i \in S} \dots \sum_{i_n \in S} p_{i_1} \dots p_{i_n} \ln p_{i_2} \\
&\dots - \frac{1}{n} \sum_{i \in S} \dots \sum_{i_n \in S} p_{i_1} \dots p_{i_n} \ln p_{i_n} = \\
&= -\frac{1}{n} \sum_{i \in S} p_{i_1} \ln p_{i_1} - \frac{1}{n} \sum_{i_2 \in S} p_{i_2} \ln p_{i_2} - \dots - \frac{1}{n} \sum_{i_n \in S} p_{i_n} \ln p_{i_n} \\
&= \sum_{s \in S} p_s \ln p_s
\end{aligned}$$

μοθημα 28°
23/11/19

Δομή (αριθμητική) σε μεγάλα σύνολα ακεραίων

Θεώρημα Van der Waerden

Αν $M = C \cup U \dots \cup C_r$ διαμερίση του M τότε $\exists c \in \{1, \dots, r\}$ τ.ω. C_c να περιέχει αριθμητική πρόοδος μήκους για κάθε $k \in \mathbb{N}$.

Ορισμός Αν $E \subseteq \mathbb{N}$ τότε η ανω πυκνότητα Banach του E

$$d_B(E) = \limsup_{N \rightarrow \infty} \frac{|E \cap [1, N]|}{N}$$

Θεώρημα Szemerédi

Αν $E \subseteq \mathbb{N}$ έχει θετική ανω πυκνότητα Banach τότε περιέχει αριθμητικές προόδους αυθαίρετου μήκους.

Εκδοχές Erdős Turán

Περίπτωση προόδων μήκους 3: Roth 1952

Szemerédi: $k=4$ 1969

Szemerédi γενικό k 1975

Furstenberg: αυθαίρετο k 1977

Θεώρημα Furstenberg

Εστω (X, d, μ, T) οδμ και $k \in \mathbb{N}$ και $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{j=0}^{n-1} \mu(A \cap T^{-j} A \cap \dots \cap T^{-jk} A) > 0$$

Πορίσμα Αν $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$, $k \in \mathbb{N}$ τότε $\exists n \in \mathbb{N}$ τ.ω.

$$\mu(A \cap T^{-n} A \cap T^{-2n} A \cap \dots \cap T^{-kn} A) > 0$$

Θεώρημα πολλαπλής επανάληψης των Furstenberg.

Θεώρημα Furstenberg

Εστω p πολυώνυμο με συντελεστές στο \mathbb{Z} και $p(0) = 0$. Εστω

(X, d, μ, T) οδμ και $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$. Τότε $\exists n$ τ.ω.

$$\mu(A \cap T^{-p(n)} A) > 0$$

Θεώρημα Sarkozy - Furstenberg

Αν $E \subseteq \mathbb{N}$ με $\bar{d}_B(E) > 0$ και p είναι πολυώνυμο με συντελεστές

στο \mathbb{Z} τότε $\exists x, y \in E$ και $n \in \mathbb{N}$ τ.ω. $x - y = p(n)$

απόδειξη Θ. Furstenberg \Rightarrow Θ. Sarkozy - Furstenberg

Correspondence principle

$$\{0, 1\}^{\mathbb{N}}, \mathcal{A} = \sigma(\text{κωδικοποίηση}), T: \{0, 1\}^{\mathbb{N}} \rightarrow \{0, 1\}^{\mathbb{N}} \text{ shift}$$
$$[i] = \{x \in X : x_1 = i\}$$

Ορίζουμε $x^E \in \{0, 1\}^{\mathbb{N}}$ $x_n^E = \begin{cases} 1, & n \in E \\ 0, & n \notin E \end{cases}$

$$X = \overline{\{T^k x^E \mid k \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}} \quad T_x = T(x)$$

$A = [1] \cap X$ κλειστό και ανοιχτό στο X .

$$T^k x^E \in A \Leftrightarrow x_{k+1}^E = 1 \Leftrightarrow k+1 \in E$$

$$\bar{d}_B(E) > 0 \quad \exists N_j, M_j \in \mathbb{N} \text{ τ.ω. } N_j - M_j \rightarrow \infty$$

$$\frac{1}{N_j - M_j} \sum_{k=M_j}^{N_j-1} \mathbb{1}_E(k) \rightarrow \bar{d}_B(E) > 0$$

$$\text{Ορίζουμε } \mu_j = \frac{1}{N_j - M_j} \sum_{k=M_j}^{N_j-1} \delta_{T^k x^E}$$

Επειδή X συμπαγής, $M(X)$ συμπαγής μ, χ . $\exists j_1 < j_2 < \dots$

υπακούει : $\mu_{j_n} \xrightarrow{\text{ασθ*}} \mu$ κάποιο $\mu \in M(X)$ και το μ είναι

T_x αναλλοίωτο.

Ισοχυρισμός: $\mu(A) > 0$. Επειδή A ανοικτό και κλειστό $\mu(A) = \lim_{n \rightarrow \infty} \mu_{j_n}(A) =$

Λήμμα Σε έναν μετρικό χώρο σφραγισι για μέτρα πιθανότητας

$\mu_n, \mu, n \in \mathbb{N}, \mu_n \rightarrow \mu$ ασθενώς $\star \Rightarrow$

$$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \mu_n(F) \leq \mu(F) \quad \forall F \text{ κλειστό}$$

$$\underline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \mu_n(U) \geq \mu(U) \quad \forall U \text{ ανοικτό}$$

$$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \mu_n(A) = \mu(A) \quad \text{όταν } \mu(\partial A) = 0$$

$$= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{N_{j_n} - M_{j_n}} \sum_{k=M_{j_n}}^{N_{j_n}-1} \mathbb{1}_A(T^k X^E) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{N_{j_n} - M_{j_n}} \sum_{k=M_{j_n}}^{M_{j_n}-1} \mathbb{1}_E(k+1) = \mathbb{1}_E(E) \geq 0$$

Από θεωρήματα Sarkozy - Furstenberg $\exists n$ τ.μ $\mu(A \cap T_x^{-p(n)} A) > 0$

$$\text{Ανά } \lim_{n \rightarrow \infty} \mu_{j_n}(A \cap T_x^{-p(n)} A) > 0$$

$$\text{ή } \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{N_{j_n} - M_{j_n}} \sum_{k=M_{j_n}}^{N_{j_n}-1} \mathbb{1}_{A \cap T_x^{-p(n)} A}(T^k X^E) > 0$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{N_{j_n} - M_{j_n}} \sum_{k=M_{j_n}}^{M_{j_n}-1} \mathbb{1}_E(k+1) \mathbb{1}_E(k+1+p_n) > 0$$

απόδειξη Λήμματος

Γνωρίζουμε ότι $\int f d\mu_n \rightarrow \int f d\mu \quad \forall f \in C(X)$

Εστω F κλειστό, $U_k := \{x \in X \mid \text{dist}(x, F) < \frac{1}{k}\}$

Εστω $f_k(x) = \text{dist}(x, U_k^c)$

$$\text{dist}(x, U_k^c) + \text{dist}(x, F)$$

$f_k(x) = 1 \quad \forall x \in F, f_k(x) = 0 \quad \forall x \in U_k^c$ και $0 \leq f_k(x) \leq 1 \quad \forall x \in X$,
και $f_k \in C(X)$

$$\mu_n(F) \leq \int f_k d\mu_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} \int f_k d\mu \leq \mu(U_k)$$

$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \mu_n(F) \leq \mu(U_k) \quad \forall k \in \mathbb{N}$ οπότε $U_k \downarrow F$ οπότε $\mu(U_k) \rightarrow \mu(F)$

$$\text{οπότε } \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \mu_n(F) \leq \mu(F)$$

Θεώρημα (X, \mathcal{A}, μ, T) δσμ, P ποδωρμιο με συρζεδες στο \mathbb{K}
 και $P(0) = 0$. Εστω $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$. Τότε υπάρχει $n \in \mathbb{N}$
 τω $\mu(A \cap T^{-P(n)}A) > 0$.

απόδειξη Εστω U_T ο τελεσθς κοορμης τος συρμπατος. Οριζουμε

$$H_m = \{ f \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) \mid U_T^m f = f \} \quad , \text{ για } m \in \mathbb{N}$$

$$V_m = \{ h - U_T^m h \mid h \in L^2(X, \mathcal{A}, \mu) \}$$

Τότε $H_m^\perp = V_m$. Εστω $h - U_T^m h \in V_m$, $f \in H_m$

$$\begin{aligned} \langle h - U_T^m h, f \rangle &= \langle h, f \rangle - \langle U_T^m h, f \rangle = \langle h, f \rangle - \langle h, (U_T^m)^* f \rangle = \\ &= \langle h, f \rangle - \langle h, f \rangle = 0 \quad \text{Τότε } V_m \supseteq H_m^\perp \end{aligned}$$

Επειδ H_m κλειστος αν $g \in H_m^\perp$ εσθ $\langle g, f \rangle = 0 \quad \forall f \in H_m$

$$\langle g, (U_T^m)^* f \rangle = 0 \quad \forall f \in H_m \quad \langle g - U_T g, f \rangle = 0 \quad \forall f \in H_m$$

Τότε $H_m^\perp = V_m \quad \forall m \in \mathbb{N}$. Οριζουμε $H = \left(\bigcap_{m=1}^{\infty} H_m \right)$, $V = \bigcap_{m=1}^{\infty} V_m$

Ισχυει οτι $H^\perp = V$.

Πραγματι $g \in V$ τότε $g \in V_n \quad \forall n \in \mathbb{N}$. Τότε $g \in H_n^\perp \quad \forall n \in \mathbb{N}$

και οσα $g \in H^\perp$ αν $g \perp H_n \quad \forall n \in \mathbb{N}$ τότε $g \in V_n \quad \forall n \in \mathbb{N}$

και ορα $g \in \bigcap_{k=1}^{\infty} V_k$

Εσθται οτι $L^2(X, \mathcal{A}, \mu) = H \oplus V$ - Θεωρουμε τος:

$$\frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \mu(A \cap T^{-P(k)}A) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \int \mathbb{1}_A \mathbb{1}_A \circ T^{P(k)} d\mu.$$

Θεωρουμε $\frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} U_T^{P(n)} \mathbb{1}_A$. Γραφουμε $\mathbb{1}_A = h + g$ με $h \in H, g \in V$

Γραφουμε $\mathbb{1}_A = h_m + g_m$ με $h_m \in H, g_m \in V$

Εστω $h \in H_m$ τότε $U_T h = U_T U_T^m h = U_T^m U_T h$ και ορα

$$U_T H_m \subseteq H_m \quad \text{ορα} \quad U_T \left(\bigcap_{m=1}^{\infty} H_m \right) \subseteq \bigcap_{m=1}^{\infty} H_m \quad \text{δνθ} \quad U_T(H) \subseteq H$$

Αν $g \in V_n$ τότε $g = f - U_T^n f$, τότε $U_T g = U_T f - U_T U_T^n f =$

$$= U_T f - U_T^n (U_T f) \in V_n \quad \text{ορα} \quad U_T V \subseteq V$$

$$\left\langle \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} U_T^{P(n)} \mathbb{1}_A, \mathbb{1}_A \right\rangle = \left\langle \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} U_T^{P(n)} h, \mathbb{1}_A \right\rangle + \left\langle \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} U_T^{P(n)} g, \mathbb{1}_A \right\rangle$$

$$= \underbrace{\left\langle \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} U_T^{P(n)} h, h \right\rangle}_{\text{"καθς κορμης"}} + \underbrace{\left\langle \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} U_T^{P(k)} g, g \right\rangle}_{\text{"χαοθικς κορμης"}}$$

εχει θετικθ οριθ

$\rightarrow 0$